

KÖNNYŰZENE – KOMOLY ZENÉSZEKKEL

www.orlandogroup.hu

Az Orlando Group tagjai 2003-ban egy kecskeméti rendezvényen hallották egymást játszani, s a hasonló zenei ízléssel bíró fiatalokból megalakult a zenekar. A jelenlegi formációban az alapító tagok közül már csak a Tinódi utcán lakó Palotás Endre szaxofonos játszik. 2004 őszén csatlakozott a zenekarhoz Csapó András basszusgitáros, Vitéz Sándor dobos és legújabbban a szintetizátoron játszó Szomor Zoltán.

Már kezdettől egyértelmű volt, hogy csakis saját zenét játszanak, aminek a műfaját – össze nem téveszthető egyéni megszólalása ellenére (vagy éppen ezért) – nehéz lenne meghatározni. Valahol a könnyű és komolyzene határán áll, s világzene abban az értelemben is, hogy a magyar kultúrkör sajátos elemei jelen vannak benne. Nem egyszer népzenei ihletésű dallamvilág formálódik az ő interpretálásukban valami egészen különleges muzsikává. Ugyanakkor a hangszerelés, a tenor és szoprán szaxofon, a dallamkeretbe gyakorta ágyazott improvizációk a dzsessz felé mutatnak, de ha valakinek módjában áll végigkísérni, hogyan épül fel egy zeneszám, látja, hogy ennek kezdetben még semmi köze nincs a dzsesszhez. A stílusbeli sablonokat egyébként is igyekeznek elkerülni. Nem megfelelő szó velük kapcsolatban az sem, hogy „rétegzene”. Ami valóban jellemzi a szerzeményeiket, azt egy pesti koncert után a közönség egyik tagja fogalmazta meg a legtalálóbban: olyan, mint egy filmzene: hallgatása közben mindenki hozzágondolhatja a saját élete filmjét...

A zenekar vezetője, egyben a számok szerzője Palotás Endre, de mivel az együttes több tagjában is van zeneszerzői ambíció, az elkészült produktum a próbák folyamán közös munka lesz. Ez egyben záloga is a sajátos, csak rájuk jellemző hangzásvilágnak, a mindig friss, újszerű megszólalásnak. A kecskemétiak az Otthon Teázóból, a Jókai utcán lévő Kilele Music Caféból, a volt Robinson Squash Clubból, alkalmasint a főtéri „Bor utcából” és más városi rendezvényekről ismerik őket, a fővárosiak pedig az Erzsébet téri „Gödörből”. Nevüket feldobta a Budapest Fringe Fesztivál is, amelyen 2007-ben a Kovalik Balázs nevével fémjelzett rangos zsűri különdíjjal jutalmazta őket – így léphettek fel a Lánchídon tartott Hídünnepen is.

A zenei képzettség tekintetében a zenekar érdekes képet mutat. Bár egy fészekaljából, a Kodály Zoltán Ének-Zenei Gimnáziumból kerültek ki majdnem mindannyian, volt, aki autodidakta módon képezte tovább magát, volt, aki középfokú, más felsőfokú zenei végzettséget szerzett. Egyben viszont egyformák: a legkülönbözőbb formációkban, az Orlando Group előtt és azóta is folyamatosan zenélnek – a magas szintű hangszertudás mellett kimunkálva ezzel egy olyan művészi fogékonyságot, amellyel kevés zenekar büszkélkedhet.

Az Orlando zenéjének titka mégsem csupán ez. A lassan érő, értelemmel és mélyről jövő szenvedéllyel csiszolt zenei hangzás mögött különleges emberek vannak. Érzékeny, empatikus, lélekkel élő különleges emberek, akiknek a közelében könnyű jónak lenni, s akiknek a muzsikája tisztára mossa a mindig hajszott, mindig bűnös, mindig megváltásra váró XXI. századi embert.

Palotás Endre Szegszárdy Imre zenekarának tagjaként a Barátok templomában is énekel, szaxofonozik, s a Kecskeméti Gyermejjóléti Központ munkatársa. Csapó András az

Idősgondozó Szolgálatnál dolgozik. Vitéz Sándor televízióműszerész, egyike a legjobbaknak. Amikor megkérdeztük tőle, mit jelent a zene az életében, azt mondta: „Mindent. Ebben nőttem fel, ebben élek”. Szomor Zoltán a Líra Zeneiskola helyi csoportjának vezető tanára. Az intézményük honlapján mottóként szereplő Kodály-idézet akár az Orlando Group hitvallása is lehetne: "A jó zenének feltétlenül van általános embernevelő hatása, mert sugárzik belőle a felelősségérzet, az erkölcsi komolyság... Teljes lelki élet zene nélkül nincs. Vannak a léleknek régiói, melyekbe csak a zene világít be".

Kada Erika